

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nelsons GmbH

Sagsøgte: Ayonnax Nutripharm GmbH og Bachblütentreff Ltd

Konklusion

Artikel 28, stk. 2, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 107/2008 af 15. januar 2008, skal fortolkes således, at denne bestemmelse finder anvendelse i en situation, hvor en fødevare, som er forsynet med et varemærke eller en handelsbetegnelse, blev markedsført som lægemiddel inden den 1. januar 2005 og efter dette tidspunkt som fødevare, selv om den stadig har samme indholdsmæssige egenskaber og er forsynet med samme varemærke eller samme handelsbetegnelse.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 29.6.2015

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. november 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-314/15) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — artikel 4, stk. 1 og 3 — sekundær rensning eller tilsvarende rensning)

(2017/C 030/07)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved O. Beynet og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved S. Ghiandoni, A. Daly og D. Colas)

Konklusion

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1 og 3, i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008, idet den ikke har sikret sekundær rensning eller tilsvarende rensning af byspildevandet fra byområderne Goyave, Bastelica, Morne-à-l'Eau, Aiguilles-Château-Ville Vieille, Borgo-Nord, Isola, Plombières-les-Bains, Saint-Céré, Vincey, Etueffont samt Volx og Villeneuve, dels for samtlige udledninger med hensyn til byområder med mellem 10 000 og 15 000 personækvivalenter, dels for udledninger til ferskvand og flodmundinger med hensyn til byområder med mellem 2 000 og 10 000 personækvivalenter.

2) I øvrigt frifindes Den Franske Republik.

3) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.